

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1900.

Выдано 4. Вересня.

Ч. VIII.

Ч. 49.

Ч. 4438.

На дуже важну справу звертає ся увагу Всч. душпастирського Духовенства, именно на святей обовязокъ, щобы кожного року въ вѣдповѣднѣмъ часѣ съ особливою духовною опѣкою заняты ся тими молодцями своихъ парохій, котрѣ на веснѣ асентированѣ вѣдъ жовтня яко рекруты вступити мають въ ряды ц. и к. арміи.

О поучаню рекрутѣвъ вѣдходячихъ до службы войско-вой.

Кто заперечить що для молодого жовнѣра найкритичнѣйшимъ есть той періодъ часу коли яко новѣй рекрутъ до войска вступає? Кто мѣгъ бы ся о томъ сумнѣвати, що лишь религія, сама лишь св. вѣра есть въ силѣ, сердце и умъ молодого воина скрѣпити, щобы всякѣ труды стану войскового и сполученои съ тымже дісципліны и пѣдчиненя старшимъ, охотно и съ задоволенемъ мѣгъ переносити?

Вправдѣ занимає ся рекрутами въ першихъ тыждняхъ ихъ войскової службы Всч. Духовенство войскове съ особенною старанностію и вѣтцѣвскою опѣкою, поучаючи ихъ каждой недѣлѣ на основѣ надприродныхъ причинъ побудительныхъ, щобы краснѣ но, заразомъ труднѣ свои обовязки съ переданемъ ся на волю Боже на себе прѣймали и совѣстно выповняли.

Многѣ зъ молодыхъ жовнѣрѣвъ слухають охотно и съ правдивымъ дитинячимъ чувствомъ вдячности и духовои радости тыхъ ободряющихъ наукъ своихъ войсковыхъ вѣтцѣвъ духовныхъ, а покрѣпленѣ вѣтцѣвскою наукою и сердечною молитвою, сполученою часто съ слезами, охотно сповняють труднѣ обовязки нового своего стану.

Суть однакожь въ нынѣшнихъ часахъ и многѣ, котрѣ, чи то веденѣ ложнымъ поглядомъ будьто бы при войску свобѣдно имъ було гуляще, розвязле жите вести — думаютъ, що обовязки св. вѣры катол. — на которѣй самѣй нове ихъ службове зване основує ся, ихъ теперъ не дотыкають; другѣ знова впадають въ розпуку и часто самѣ на себе руку накладываютъ. Въ тыхъ то случаяхъ ледве

чи удасть ся и найлучшой вымовѣ зведеного привести на дорогу добру, а въ душу усумнѣвшаго ся влѣяти вѣру въ Боже провидѣне.

О скільки инакше було бы, колы бы всѣ тїи молодї люде вступали въ ряды арміи съ крѣпкою вѣрою и пересвѣдченемъ. що то есть воля Божа, котра ихъ пѣдъ прапоръ цѣсарскій взыває, и коли бы при тѣмъ удушевленї були пересвѣдченемъ, що ихъ настоятелѣ, безъ огляду на ихъ степень, суть не тѣлько ихъ настоятелями, но що они суть ихъ совѣстными дорадниками, взѣрцами службѣ и вѣрными друзьями.

Щобы гадки тїи въ молодыхъ сердцахъ будучихъ воиновъ розбудити и до одушевленя розпалити, покликанїи суть передовсѣмъ домашїи ихъ вѣтцѣ духовнїи, душпастврѣ родинныхъ громадъ, котрїи дуже часто ихъ вѣдъ дитинства въ правдахъ вѣры обучали, имъ першїи разъ св. Тайнѣ удѣляли, а може и крестили. Чувства тїи дальше розвивати и оживляти буде уже задачею душпастврѣвъ войсковыхъ. Але пѣдставу до праведного житя мають они вивести зъ дому и зъ Церкви въ рѣднѣй мѣсцевости. Есть протѣе святымъ, обовязкомъ Всч. ОО. Душпастврѣвъ, — а о звернене на се уваги просивъ Насъ такожь Всч. ц и к. войсковый Урядъ парохїальный въ Краковѣ. щобы передъ вѣдходомъ рекрутѣвъ до службѣ войскової звернути на нихъ особенну увагу поучаючи ихъ о будучѣмъ ихъ званю и ихъ обовязкахъ яко христїанѣ католикѣвъ и яко воиновъ, а належито пригатованыхъ привели до достойного принятя св. Тайны Покаянїя, до зложеня сповѣди зъ цѣлого житя и до принятя Найсвятѣйшой Тайны Евхаристїи. Дуже булобы добре, щобы то стало ся при службѣ Б. умисно на ихъ интенцію вѣдправленѣй, и по вѣдповѣднѣй проповѣди, або въ остатну Недѣлю передъ ихъ вѣдходомъ, однако щобы всѣ разомъ до св. Тайнѣ приступали.

Такъ начинаючи съ Богомъ свою службу войскову и скрѣпленїи дорогоцѣннымъ тѣломъ и святѣйшою кровїю Спасителя нашего Іисуса Христа, вступали бы до службѣ войскової яко добрїи христїане католики, а при помочи Божой, при Ёго благодати, пѣдъ покровомъ Пресв. Дѣвы легкою стане имъ ихъ нова служба, не зѣйдуть зъ дороги праведной, а побожнїи и честнїи, якими выйшли, здоровїи, щасливїи и задоволенїи повернуть назадъ до родины.

Вѣдъ Еп. Ординарїята.

Перемышль дня 3. Вересня 1900

Ч. 3159.

Ч. 50.

О пересыланю ц. к. судамъ выказѣвъ смерти.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 20 Мая 1900, Ч. 42.783 удѣлило слѣдующе:

„Дѣйшло до вѣдомости Выс. ц. к. Министерства справъ внутреннихъ, що парохїальнїи уряды въ краю въ богатыхъ случаяхъ або нерегулярно або цѣлкомъ не выповняютъ тяжачихъ на нихъ по мысли рескрипту тогожь Министерства зъ дня 30. Липня 1895, Ч. 13.172 обовязковъ, пересыланя ц. к. Судамъ повѣст. для переведеня спадковыхъ пертрактацїи мѣсячного выказу о случившихъ ся випадкахъ смерти въ ихъ парохїальнѣмъ окрузѣ.

Ч. 4214.

Ч: 51.

О мѣсци уродженя
п. Августина рица-
ря Розвадовского.

Поручаєсь Прч. Духовенству до кѣнця мѣсяця вересня б. р. переглянути книги метрикальнѣ зъ давныхъ лѣтъ въ цѣли выслѣдження мѣстця уродженя Августа рицаря Розвадовского уродженого догадно около 1730.

За трудъ дотычному урядови парохіяльному, жертвуютъ сродники над-городу въ квотѣ 100 коронъ.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 21. Серпня 1900.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію приняті:

- Ч. 3707. На парохію Трускавецъ дек. Дрогобыцкого: 1. Скородинскій Таддей, 2. Гамерскій Іоаннъ, 3. Гумецкій Юліанъ.
- Ч. 3709. На парохію Угнѣвъ дек. Угнѣвского: 1. Калужняцкій Теофиль, 2. Котецкій Іосифъ, 3. Романовскій Василій.
- Ч. 2718. На парохію Чернява дек. Мостиского: 1. Цюкъ Вас., 2. Насальскій Волод., 3. Мащакъ Іосифъ, 4. Колтунюкъ Ник., 5. Кульчицкій Кел., 6. Хотывецкій Климентій, 7. Калужняцкій Іоаннъ, 8. Бачинскій Володимиръ, 9. Ясеницкій Волод., 10. Костекъ Іоаннъ, 11. Борысь Сім., 12. Полянскій Іоаннъ, 13. Сѣнкевичъ Александеръ.
- Ч. 3706. На парохію Папортно дек. Добромильского: 1. Полянскій Генрикъ, 2. Морозъ Григорій, 3. Стукачъ Павелъ.

Презенты получили:

- Ч. 4324. о. Мусѣй Теофиль на Кукизовъ дек. Куликѣвского.
- „ 4329. „ Очабрукъ Алексей на Волицю дек. Саноцкого.
- „ 4335. „ Феленчакъ Николай на Поляны дек. Дуклянського.
- „ 4355. „ Гипилевичъ Волод. на Тисову дек. Нижанкѣвского.
- „ 4396. „ Тымчишинъ Григорій на Германовичи дек. Нижанкѣвского.
- „ 4470. „ Фолисъ Антоній на Любычу дек. Потелицкого.
- „ 4472. „ Скобельскій Іосифъ на Горбачѣ дек. Горожанського.

До каноничної інституції заво́звані :

- Ч. 4356. О. Левицкій Володимиръ, на Тучапы дек. Судововишенського.
„ 4362. „ Коленський Володимиръ, на Терло дек. Старосольського.
„ 4387. „ Подляшецкій Петро, на Гладышѡвъ дек. Бѣцкого.

Завѣдательства получили :

- Ч. 4285. О. Падохъ Георгій, въ Кривчи дек. Порохницкого.
„ 4246. „ Ляврецкій Василій, въ Хоробровѣ дек. Варяжского.
„ 1397. „ Мальчинський Евгеній, чина св. В. В. въ Лавровѣ дек. Старосамбѡрського.

-
- Ч. 4303. О. Лопатякъ Николай, получивъ сопомочництво въ Стенятынѣ, деканата Сокальского.
-

- Ч. 4009. О. Чабанъ Назарій П. проповѣдникъ при катедр. Храмѣ въ Перемышли, им. дѣйственнымъ катихитомъ при 6 кл. школъ женської въ Перемышли.
-

- Ч. 4286. О. Подлускій Петро, укѡнченный богословъ АЕпархіи львѡвскои принятый зѡставъ въ кан. звязъ тут. Епархіи.

Грамоту похвалы и узнаня съ Архіерейскимъ благословенемъ получили :

- Ч. 4228. Ч. Михаилъ Мысьовичъ, зарѡбникъ въ Плоскѡмъ, за справлене для мѣсце-
вой Церкви фелона за 220 коронъ.
„ 452. Ч. парохіяне : Параскевія Савка и Григорій Иванецъ въ Губинку за ще-
дрі дары на украшене мѣсцевой Церкви.
Ч. Василій Ключковскій, парохіянинъ въ Рѣчицѣ за справлене для мѣсце-
вой Церкви Євангелія за 210 кор.
Ч. 4304. Ч. Іоанъ Шедьѡ, провизоръ Церкви въ Гусномъ в. за жертву 200 коронъ
на справлене иконостаса.
-

ЖЕРТВЫ.

1. Дыниска: Преч. О. Викторъ Мазикевичъ, парохъ, справивъ до Церкви въ Дынискахъ: чашу сер. добре позолочену за 130 кор. въ память своей дочки бл. п. Ольги Мазикевичъ; за грошъ скарбонь церковной и зъ добровольныхъ датковъ справлено фелонъ свѣтлый за 180 кор.; и фелонъ за 150 кор.; плащенницу за 96 кор.; одну фану за 34 кор. и крестъ съ дрѣбъ рѣчами за 60 кор. Высокопов. П. Сколѣмовска, властителька села Дынискъ, справила два лѣхтари сер. въ вартости 40 кор.
2. Корнѣ, доч. Церковь ad Махнѣвъ, справлено зъ добровольныхъ датковъ, звѣнъ и Божій Грѣбъ за 80 кор.
3. Мосты великій: Брацтво молодше св. О. Николая удѣлило на украшене Презвитеріи и пару дальматикъ 680 кор.; Чест. Анна Германъ, вдова по бл. п. Маею Германъ, господарю, справила образъ Спас. Іисуса Христа за 60 кор.
4. Шоддубцѣ: Высокопов. П. Марія Урбаньска, коляторка, жертвовала образъ Спас. І. Христа до Церкви въ вартости 100 кор.; Чест. Симеонъ Коваль, господарь, удѣливъ 60 кор.; Чест. Тимко Панчинъ съ женою Анною 50 кор. и Чест. Иванъ Дуткевичъ 42 кор. — Зъ реченыхъ жертвъ и иныхъ добровольныхъ датковъ парохіянъ справлено кивотъ на великій престолъ за 200 кор. и зъ Самбора: чотыри фаны за 240 кор. два стихари за 50 кор. крестъ напр. за 24 кор. обрусы, вѣнцѣ и пр. за 114 кор.
5. Рѣчиця: Зъ касы карбонь церковной и зъ добровольныхъ датковъ парохіянъ, украшено внутрь Церковь за суму 180 кор.: справлено чотыри хоругви за 146 кор., два кресты за 124 кор., три фелоны за 244 кор., лѣхтарѣвъ за 116 кор., суконку на дар., кадильницу и мирницу за 53 кор. бѣльшу квоту удѣливъ Чест. госп. Петро Ключковскій 56 кор. и Михайлъ Нага 80 кор. на украшене Церкви.
6. Теглѣвъ: Зъ добровольныхъ датковъ съ карбонь церковной, справлено фелонъ свѣтлый за 134 кор., жертва Н. Н. 50 кор. на шаль до Монстранціи, закуплено суконку на дарохъ за 36 кор. хлѣбницу на всенощ. за 60 кор., дыванъ за 36 кор., двѣ сповѣд., отновленье фелонѣвъ 99 кор.
7. Ульгѣвѣ. Чест. Ксеня Буликъ, вдова по бл. п. господарю Григорію, справила бальдахимъ за 120 кор. и покрывало на проповѣдальницу за 40 кор. а Чест. Брацтво церк. справило свѣтлый фелонъ за 140 кор.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 3. Вересня 1900.

Константинъ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій
канцлеръ.